

**RENE SMEETSPRIJS
MELKWEGPRIJS**

**JURYRAPPORT
2008**

INLEIDING

In 1977 kwam een groep industriëlen samen met de Kamer van Koophandel Eindhoven de (toen nog) Academie voor Industriële Vormgeving Eindhoven tot het initiatief een stichting op te richten die tot doel had een goede aansluiting tussen de vormgevingsopleiding en het maatschappelijke veld te bevorderen.

De stichting droeg de naam van de oprichter van de academie, René Smeets en initieerde een competitie tussen eindexamenkandidaten. Elke afstudeerrichting nomineerde het eindexamenwerk van één kandidaat en deze werden beoordeeld door een jury bestaande uit het stichtingsbestuur en extern deskundigen.

Als criteria hanteerde men onder andere oorspronkelijkheid, realiseerbaarheid, maatschappelijke relevantie, integriteit en uitwerking van het ontwerpproces. De winnaar ontving een geldbedrag, eeuwige glorie en vermelding in de analen van de academie.

In 2001 kreeg het bestuur een andere samenstelling. Dit was aanleiding om de doelstelling van het René Smeets Fonds te toetsen aan de actuele ontwerppraktijk. Besloten werd om voortaan twee prijzen uit te reiken:

- de René Smeetsprijs, gelijk aan de al bestaande prijs en bestemd voor het beste en meest professionele eindexamenproject.
- de Melkwegprijs, voor het meest oorspronkelijke talent met een eindexamenproject vol potentie en originaliteit.

Anno 2008 bestaat het bestuur uit vertegenwoordigers van de volgende bedrijven en instellingen:

- Drukkerij Lecturis B.V.
- Syntens
- Design Platform Eindhoven
- Philips Design
- Wooninc.
- Vlisco B.V.
- Océ Nederland B.V.
- Koninklijke Mosa B.V.
- Leolux Meubelfabriek B.V.
- Vescom Nederland B.V.

JURERING 2008

De jurering vond plaats op 17 juni 2007.

In de jury hadden zitting

Mirjam van Coillie
Cees Hogendoorn
John Lippenkhof
Angela Pijnenburg
Frank van Werkum

Max Barenbrug trad op als extern jurylid.

Ontwerper Max Barenbrug (1964) studeerde in 1994 af aan Design Academy Eindhoven met een kinderwagen. Hiermee won hij de René Smeetsprijs. Het onderwerp kinderwagen fascineerde hem zo zeer dat hij na afstuderen zijn eindexamenwerk verder ging ontwikkelen. In 1999 kwam de kinderwagen op de markt onder de naam Bugaboo.

Namens Design Academy Eindhoven was Tet Reuver aanwezig.

Alle genomineerden toonden en presenteerden twee eindexamenwerken aan de jury.

De jury liet zich lovend uit over de kwaliteit van het gejureerde eindexamenwerk; het gemiddelde niveau is zeer hoog te noemen. De kandidaten zijn krachtig. Allen zijn pretentieloos en prettige, bijzondere mensen die dicht bij zichzelf blijven. Design Academy Eindhoven verandert ook. Hoewel het niveau van de ingezonden werken al jaren erg hoog is ziet de jury wel dat vormgeving nu over iets anders gaat dan bijvoorbeeld vijf jaar geleden.

GENOMINEERDEN

Jon Stam
Man and Well-being

Project:
Curiosity Cabinet

Winnaar **RENE SMEETSPRIJS**

Het "Curiosity Cabinet" wordt door de jury gekenmerkt als een esthetisch mooi en gaaf product. De detaillering is fraai uitgewerkt, de uitvoering is goed en het is reproduceerbaar. Digitaal en analoog zijn goed gecombineerd.

Het thema is treffend gekozen en is mondiaal. De jury heeft ook waardering voor de diepere laag maar mist tegelijkertijd de emotionele component waardoor het een beetje afstandelijk wordt. Het was mooi geweest als het ontwerp uitdrukt dat iemands hele herinnering daarin zit. Toch is het eindproduct zo intrigerend dat de dat de jury van oordeel is dat het Curiosity Cabinet met recht de Rene Smeetsprijs 2008 verdient.

Laurens Manders
Man and Communication

Project:
Hide

Winnaar **MELKWEGPRIJS**

Het werk van Laurens wordt door de jury geroemd om zijn authenticiteit. Hij pikt alles uit de wereld om hem heen op en weet dat volledig om te zetten naar beeld. Alle details kloppen en het verrassingseffect is groot. De life performance is zeer origineel en boeiend; hij weet daarmee de complete jury te grijpen en te ontroeren. Het overbrengen van de emotie is 100% geslaagd.

De jury beschrijft Laurens Manders als een denker, als de homo universalis en een breed georiënteerde ontwerper die alle middelen gebruikt om te ontwerpen. Dat maakt het project "Hide" tot unanieme winnaar van de Melkwegprijs 2008.

Philippe Malouin
Man and Living

Project:
Everyday Beautiful Objects

Malouin presenteert vier meubelstukken waarvan de "Grace Table" door de jury de meeste aandacht krijgt. Malouin wordt betiteld als een commercieel denker en is zelf een belangrijk marketing instrument. De research is goed gedaan en het materiaal is goed toegepast. Dit levert maakbare producten op. De jury betreurt het dat het niet mogelijk was tafel echt te bekijken en te beoordelen; Philippe had de tafel inmiddels verkocht. De overige drie meubelstukken bereiken niet hetzelfde hoge niveau als de tafel; ze zijn nog niet af. De jury betreurt dat en vindt bijvoorbeeld de lamp een echte vondst. Er is veel waardering voor de vrije manier van denken van Philippe.

Ruud Havenith
Man and Leisure

Project:
BeChairfull

Man and Leisure afgestudeerde Rud Havenith weet de jury te boeien met zijn slimme engineering. De computeranimatie is goed gedaan evenals het karakter en de muziek. De jury heeft vooral waardering voor de commerciële waarde van de stoel "beChairfull". De gepresenteerde stoel is echter geen volledige vertaling van de animatie; daar is meer resultaat uit te halen. Door het verschil tussen animatie en project wordt de betekenis ietwat vaag. Die vertaalslag kan verbeterd worden.

Niels Smeltink
Man and Mobility

Project:
Kid's Mobility

Unaniem roemt de jury het geweldige idee van "Kid's Mobility" dat kinderen spelenderwijs hun motoriek laat ontwikkelen en verbeteren. Het materiaal zou verder ontwikkeld moeten worden. De jury vindt de presentatie echter niet volledig. De keuzes die Niels maakt in het ontwerpproces zijn niet helemaal duidelijk.

Tineke Beunders
Man and Activity

Projecten:
Marbelous
When I was little

Op de jury maakt Tineke Beunders een perfectionistische indruk. Het is idee is origineel; het proces is goed verwoord en gevolgd. Hieruit blijken haar kwaliteiten op het vlak van projectmanagement. Tineke's manier van werken imponeert de jury dan ook. Het eindproduct mist echter wat aan overtuigingskracht. Dat doet echter niet af aan haar ontwerpqualiteiten.

Joost Janszen
Man & Identity

Project:
If-Bag
Science of the Senses

Kijkend naar de If-Bag van Joost Janszen kost het de jury enige moeite dit te begrijpen. Imperfectie is voor Joost een bron van inspiratie. Hij breekt het ontwerpproces halverwege af en verheft dat tot methodiek: schoonheid in het onaf is bedoeld om schoonheid te krijgen.

Ook het Science of the Senses project zoekt naar imperfectie. Technisch textiel met geluid en interactiviteit zijn niet nieuw.

Hoewel er waardering is voor de gedachtegang van Joost mist de jury in de presentatie datgene wat haar meer inzicht en duidelijkheid zou moeten geven.